Clara van Assisi
PASTORALE EENHEID

16 mei 2021, zevende paaszondag, jaar B
Evangelielezing: Johannes 17,11-19

Homilie

"Ik vraag u niet hen uit de wereld weg te nemen, maar om hen te behoeden van het kwaad".
Dat is het gebed van Jezus voor zijn leerlingen. Een gebed dat in zekere zin handelt over de moeilijkheid om christen te zijn.
Jezus zegt ons dat wij in de wereld zijn, zonder van de wereld te zijn. Onder de pen van Johannes komt deze zin heel (misschien té) subtiel over. Jezus bedoelt het volgende: het komt erop neer om ten volle mens te zijn, ondergedompeld in, en bewust van de strijd, de verwachtingen, de problemen van de wereld, zonder er alle methodes en beweegredenen van over te nemen om die te verhelpen, methodes en beweegredenen die dikwijls het kwaad in zich hebben.
In de wereld zijn. Jezus roept ons op om altijd in voeling te zijn met de wereld die ons omringt, om nieuwe wegen durven te gaan, soms aan de rand van de Kerk, om risico's te nemen en fouten te durven maken.
Maar niet van de wereld zijn. Neen durven zeggen, wat ook een manier van liefhebben is. Neen aan de cultus van het geld en het eigenbelang, neen aan het onrecht en aan het kleineren van de minderbedeelden, neen aan geweld en discriminatie. Ook wanneer velen achter geld, macht en prestige aanhollen, ook wanneer velen het niet zo nauw nemen met de eerlijkheid en de rechtvaardigheid.
De Kerk waarvan ik droom is niet alleen heilig, katholiek en apostolisch. Zij heeft ook andere eigenschappen.
Vooreerst is ze een broederlijke Kerk, noch te piramidaal, noch te hiërarchisch, maar bestaande uit broers en zussen. Iedereen voelt er zich op zijn/haar gemak, en iedereen durft vrijmoedig zijn mening te geven. Deze Kerk heeft geen messiaanse leider, geen goeroe's die het denken of handelen bepalen. Ze is samengesteld uit vrije mensen die echt naar elkaar luisteren, of beter gezegd, die luisteren naar wat de Geest hen zegt door de mond van hun broeders.
Vervolgens is mijn Kerk een Kerk die op zoek is. Zij heeft niet op alles een antwoord. Zij is de grote verzameling van al diegenen die het geheim van God willen kennen. Zij is nederig. Zij heeft vaak meer vragen dan antwoorden. Zij vergezelt al diegenen die op zoek zijn naar de waarheid.
Tenslotte is mijn Kerk een geëngageerde Kerk. Zij heeft begrepen dat echte naastenliefde niet enkel aan symptoombestrijding mag doen, maar dat onrecht en armoede aan de wortel moeten aangepakt worden.
Daarom is de maatschappelijke verantwoordelijkheid van de Kerk reëel. De Kerk mag en moet politieke houding aannemen (in de grondbetekenis van het woord politiek: het nastreven van het algemeen goed). Op de manier de Kerk eigen: in de voetsporen van Jezus die opkwam voor de minstbedeelden, voor de kwetsbare mens, ja zelfs voor het uitschot. Een Kerk die wakker ligt van de armoede in al haar vormen, van de onmenselijke behandeling van de migranten, van de straffeloosheid waarmee wetten omzeild worden en fraude haar gang kan gaan.
Een christen zou in de maatschappij moeten intreden zoals je intreedt in het religieuze leven. Op zoek naar God, en met een project voor de wereld, luisterend naar de medemens, met oog voor alle noden. Godsdienst is een privé-aangelegenheid, zegt men, en zo zouden vele beleidsmensen het graag willen. Maar dat is niet zo: "Hieraan zal iedereen kunnen zien dat jullie leerlingen van Mij zijn: als jullie onder elkaar de liefde bewaren." (Joh. 13, 35). Onze inzet voor onze naaste moet gezien en gehoord worden.

Dat is mijn Kerk, onze Kerk. Ze bestaat al. Helpen jullie mee om haar nog intenser tot leven te doen komen? Dat zou ons Pinkstergeschenk kunnen zijn. En het zou de vervulling zijn van Jezus' gebed vandaag.

Christophe Lebbe